

সূচীপত্ৰ

১।	অসম আমাৰ ৰূপহী	১ — ৯
২।	পখী আৰু মানুহ	১০ — ১৮
৩।	অৰূপৰ আবেদন	১৯ — ৩০
৪।	পিঠাৰ মেল	৩১ — ৩৭
৫।	ড° বাণীকান্ত কাকতি	৩৮ — ৪৬
৬।	জোনাকৰ জেউতি	৪৭ — ৫৫
৭।	ফুলকোঁৱৰৰ গীত	৫৬ — ৬৩
৮।	ৰঙৰ ৰহস্য	৬৪ — ৭২
৯।	ভতুৱা আৰু খঁকুৱাৰ খৰিয়াল	৭৩ — ৮৪
১০।	তিনিটা মাছৰ কাহিনী	৮৫ — ৯৩
১১।	অমলপ্ৰভা দাস	৯৪ — ১০৪
১২।	আগতে নিজে নিকা হ'	১০৫ — ১১০
১৩।	ওজা-পালি	১১১ — ১১৯
১৪।	সৰু ছোৱালী আৰু পখী	১২০ — ১২৫
	শব্দ সন্ভাৰ	১২৬ — ১৩২

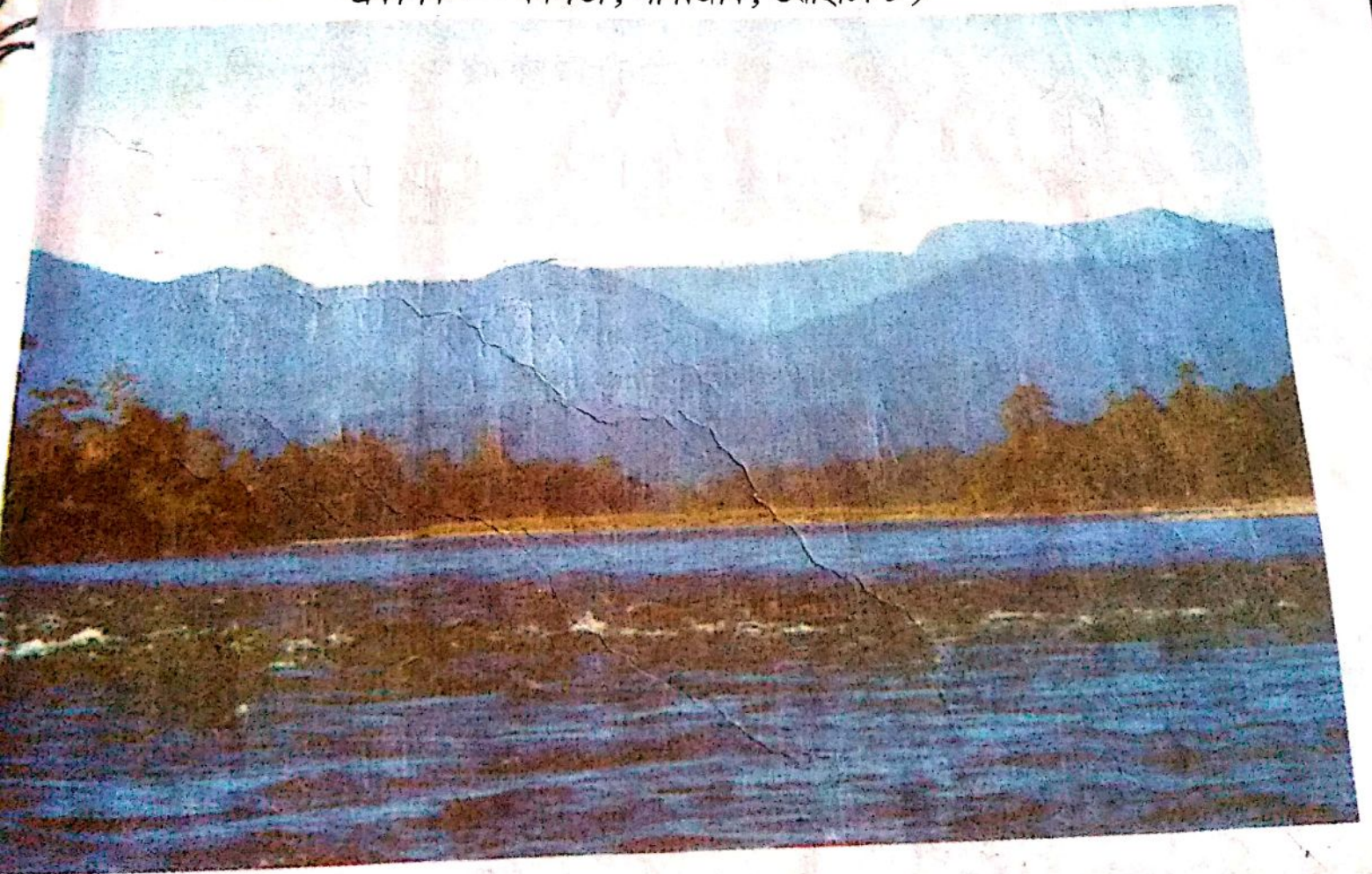
শৰৎ নিশাই তৰাৰে সজায় আইৰে কেশ
ভাৰতৰে পূৰ্ব দিশৰ সূৰ্য উঠা দেশ।
পাহাৰ-ভৈয়াম একে কৰা বামধনুৰেই দৰে
তোমাৰ ভাষাৰ মৰমবোৰে মিলন সেতু গঢ়ে
লৌহিত্যৰে বহল পাৰক প্ৰণিপাত কৰোঁ,
জন্ম ল'লোঁ ইয়াতেই, ইয়াতে যেন মৰোঁ।
পাম ক'ত এনে মধুৰ ৰূপৰ সমাৰেশ
ভাৰতৰে পূৰ্ব দিশৰ সূৰ্য উঠা দেশ।

গীতিকাৰ - ড° ভূপেন হাজৰিকা

(উৎস : ড° দিলীপ কুমাৰ দত্তৰ 'ভূপেন হাজৰিকাৰ গীত আৰু জীৱন ৰথ', পৃষ্ঠা - ১৭৭)

প্ৰকাশক — বনলতা, পান্নজাৰ, গুৱাহাটী ১)

উদাহৰণত দেখুওৱাৰ দৰে শব্দ গঠন কৰা।

(ক) উদাহৰণ — ৰূপহ - ৰূপহী, কাঁহ - কাঁহী

ৰূপাহ - ৰূপাহী চেনেহ - চেনেহী বাঁহ - বাঁহী

(খ) উদাহৰণ — ৰস - ৰসাল,

নোম - নোমাল

জীপ - জীপাল

তেজ - তেজাল

কোব - কোবাল

(গ) উদাহৰণ — সোণ - সোণালী,

ৰং - ৰঙালী

ৰূপ - ৰূপালী

জোন - জোনালী

ভোগ - ভোগালী

(ঘ) উদাহৰণ — বিনন্দ - বিনন্দীয়া,

চহৰ - চহৰীয়া

দুখ - দুখীয়া

নিয়ম - নিয়মীয়া

নগৰ - নগৰীয়া

দলগতভাৱে আলোচনা কৰি একে অৰ্থ প্ৰকাশ কৰা শব্দ (সমার্থক) লিখা।

উদাহৰণ — সূৰ্য - বেলি, ৰবি, ভাস্কৰ, তপন, ভানু, অৰুণ, দিবাকৰ, দিনমণি

পদুম - পান্ন, কামল, পাপকড়ী, জটাম্বল,

ঘৰ - গৃহ, উৱান, আলু, নিলমু, বাসগৃহ

আকাশ - গগন, স্বৰ্গ, সোণাল

বায়ু - বাতাস, বায়ু, বায়ু, বায়ু

পৃথিৱী - বাঁহ, বাঁহী, বাঁহী, জঙ্গল, উৱান, বাঁহ

HW

পাঠৰ পৰা বিচাৰি উলিয়াই তলৰ তালিকাখনত বিশেষ্য, বিশেষণ আৰু সৰ্বনাম পদবোৰ লিখা।

বিশেষ্য	বিশেষণ	সৰ্বনাম
পখী	সজ	তেওঁ
সৰ্বধন	উপাৰ্জ	আমি
অধুনা	মুখলি	ইটো
আধুনা	বৰ	তিনি
বগলী	একমাত্ৰ	মই
বজা	নিজৰ	আপোনা

জানো আহা

একবচন আৰু বহুবচনৰ আভাস ইতিমধ্যে তৃতীয় আৰু চতুৰ্থ শ্ৰেণীৰ পাঠ্যপুথিত পাইছা। একবচনত প্ৰাণী বা বস্তুক নিৰ্দিষ্টকৈ বুজাবলৈ শব্দৰ পাছত টো, জন, পাট আদি প্ৰত্যয় ব্যৱহাৰ কৰা হয়। এইবোৰেই নিৰ্দিষ্টতাৰাচক প্ৰত্যয়।

উদাহৰণস্বৰূপে, মানুহজন বোলোঁতে এজন মানুহক বুজোৱাৰ উপৰি সেই মানুহজনক নিৰ্দিষ্টকৈ বুজাইছে।

কিছুমান নিৰ্দিষ্টতাৰাচক প্ৰত্যয় হ'ল — টো, গৰাকী, জনী, খন, ডাল, জোপা, পাট, গছি ইত্যাদি।

শব্দত প্ৰয়োগ কৰিলে হ'ব — মানুহটো, মানুহগৰাকী, ছোৱালীজনী, নৈখন, বাঁহডাল, গছজোপা, চাকিগছি, বঠাপাট ইত্যাদি।

চুলিকোছা, চাউলমুঠি, খৰিপোলা — এই শব্দবোৰে একে বস্তুৰে একোটা খূপ বা গোট বুজাইছে। গোট বুজালেও এইবোৰ একবচনৰ প্ৰত্যয় হিচাপে ব্যৱহাৰ হ'ব পাৰে।

নিৰীক্ষণৰ পাছত শিক্ষকৰ চহী